Знайомтесь: «арабські сіоністи»

Лоай Аль-Шаріф зі знайомою на фоні ізраїльського прапору

«Голанські висоти — єдиний регіон Сирії, який не був зруйнований, і єдиний, мешканців якого не вбивали», — цією фразою сирійський блогер почав відеозвернення до уряду Ізраїлю з проханням взяти під контроль усю територію Сирії, щоб врятувати якомога більше життів. Британська газета The Jewish Chronicle присвятила окремий матеріал новому феномену «арабських сіоністів».

В іншому ролику арабський вчений у довгій білій кандурі (традиційна чоловіча сукня, — прим. ред.), до сліз зворушений відвідуванням «Яд Вашем»: «Разом, мусульмани, євреї та християни, ми обіцяємо вам, це ніколи більше не повториться».

Підписання Угод Авраама у вересні 2020 року дозволило багатьом арабам відкрито симпатизувати Ізраїлю, не побоюючись реакції співвітчизників, і в той же час відчинило двері для відвідування єврейської держави. Сьогодні лідери громадської думки, яких ще нещодавно співгромадяни назвали б зрадниками, популяризують Ізраїль серед тисячів своїх фоловерів у соціальних мережах.

Лоай Аль-Шаріф

У 39-річного самопроголошеного сіоніста Лоай Аль-Шаріфа з Абу-Дабі — 180 000 підписників у Twitter та понад 80 000 у Instagram. Родом із Джидди в Саудівській Аравії, він вивчав програмування у США, а в 2010 році провів деякий час у єврейській родині в Парижі, вивчаючи французьку мову. «Це був момент, який змінив моє ставлення до єврейського народу, оскільки я ближче дізнався про євреїв», — каже Аль-Шаріф. Так розпочалася його місія з вивчення біблійної історії, археології та історії Близького Сходу, що призвело його до переконання у легітимності держави Ізраїль.

Він приправляє свою промову посиланнями на єврейські тексти, зазначаючи, що «євреї не є колонізаторами або завойовниками землі Ізраїлю, адже якщо це так, то Давид, Соломон, Ісая та Єрміягу також були колонізаторами, і це вбило б іслам».

30-річна Фатіма Аль-Харбі з Бахрейну теж дуже активна в Інтернеті, — пише автор статті Джонатан Сакердотті. Вона навчалася в Австралії, де познайомилася з різними культурами та людьми. Сім років дівчина пропрацювала в Міністерстві освіти Бахрейну, а потім здобула ступінь магістра в галузі управління персоналом. Аль-Харбі описує історичні Угоди Авраама як «дещо неможливе, що відбулося».

Фатіма Аль-Харбі

Поділившись своїм ентузіазмом у Твіттері та Інстаграмі, вона незабаром отримала запрошення відвідати Ізраїль від онлайн-друзів. «Хто не хотів би дізнатися про щось нове? Це терра інкогніто для нас, жителів арабського світу».

Приїхавши до Ізраїлю через два місяці, Фатіма стала однією з перших туристок. «Чесно кажучи, я трохи злякалася, — розповідає вона. — Сім'я та друзі дивувалися: «О, Боже, ти серйозно збираєшся до Ізраїлю?», бо вони вбирають негатив із ЗМІ».

На відміну від неї, Аль-Шаріф ніколи не був в Ізраїлі, але оголошує себе гордим сіоністом. Він почав публікувати відповідний контент у своїх облікових записах у 2018 році, і як тільки були підписані Угоди, отримав додаткових підписників.

Після першої поїздки Фатіми до Ізраїлю у жовтні 2020 року вона зіткнулася з погрозами вбивства, а повернувшись до Бахрейну, виявила, що прославилася як «дівчина, яка вирушила до Ізраїлю». Це не завадило їй знову відвідати єврейську державу у жовтні 2021-го. За цей рік ставлення змінилося, і реакція здебільшого була позитивною. «Деякі люди підходили до мене і запитували: «Як ми можемо подивитись Ізраїль?».

Церемонія підписання Угод Авраама

Подібні поїздки здебільшого організовуються нещодавно створеними неурядовими організаціями. «Ми носили наш традиційний одяг, тому нас було легко помітити на ізраїльських вулицях. До нас підходили зовсім незнайомі люди і питали: «Ви з Бахрейну чи Дубаю?» І казали: «Ласкаво просимо до Ізраїлю!»

Аль-Харбі з тривогою згадує візит до Яд Вашем. «Мої друзі справді плакали під час туру. Перше, що я зробила, — поділилася своїм досвідом із фоловерами у Instagram та Twitter. Я хотіла, щоб вони знали те, що нам не розповідають».

Онлайн-контент, яким діляться араби, що симпатизують Ізраїлю, часто носить культурно-історичний, а не політичний характер. Аль-Шаріф почав з біблійної історії, намагаючись розповісти своїй аудиторії про іврит і присутність євреїв у цьому регіоні.

Арабська підтримка Ізраїлю часто залежить від ступеня лояльності до палестинського питання. Але це змінилося після Угод Авраама. «Ми дали їм гроші, на які можна перетворити Газу на Силіконову долину, а Західний берег на новий Сінгапур. Куди вони йдуть?», — запитує Аль-Шаріф.

Том Гросс

Позитивне ставлення до Ізраїлю в арабському світі саме по собі не нове, у новинку лише відкритий вияв цієї тенденції. «Багато років я відвідував таємні та не дуже таємні зустрічі ізраїльтян з європейцями та арабами, — згадує оглядач з питань Близького Сходу Том Гросс. — Доброзичливість була завжди. Я був свідком значно більшої ворожості по відношенню до Ізраїлю серед лівих у Лондоні та Парижі, ніж серед людей, які живуть у Бахрейні, Саудівській Аравії, Ємені та Іраку».

Поки що це поодинокі голоси. Але хвиля тепла по відношенню до Ізраїлю іде з Близького Сходу як просіоністський Гольфстрім, — зазначає автор The Jewish Chronicle.